

DE SYMBOLO AD CATECHVMENOS

G & conuertentur ad dominum vniuersi fines terræ, & adorabunt in conspectu eius vniuersæ patriæ gentium. Ecce elca posita est in vasculo. Si sanus esses & manducares, nunquid ibi remaneres? Et iam non erunt qui exterminentur fame in terra, & iam nō portabunt maledictum gentium. Vere fratres in tātum culmen in nomine Christi erecta est Ecclesia, vt iam confundantur omnes maledici, nec audeant maledicere. Hoc solum illis remāsit, quod contra nos dicant: quare inter vos non consentitis? Gētiles Pagani qui remanserunt non habentes quod dicant contra Christi nomen, dissensionem Christianorum Christianis obijciunt. Ergo quicumque ab hæreticis transferunt ad catholicam, non habebunt hoc opprobrium gentium, nec portabunt maledictum dissensionis, quia permanent in radice vnitatis, in plantatione charitatis, non reportabunt maledictum.

C. XVI Et scient quia ego sum dominus deus eorum, & ipsi populus meus domus Israël, dicit dominus deus. Ecce sunt oues, ecce est & vinea. Quomodo quum de vinea loqueretur Elaias, arguens quandam vineam malam, ne diceret vitis, non intellexi, exposuit in fine dicens, Vineam autem domini sabaoth, domus Israël est: ne dicerent, non nobis dictum est, sed vineæ nescio cui.

Esa. 5. Sic & hic, quum loquutus esset de ouibus, ad extremum ne quis dicat, forte sunt aliquæ oues dei nescio vbi, quas curat deus, & ego illas non noui, quanquam absurdus est nimis humano sensui qui ista cogitauerit: tamen pastor ille compatiens infirmis vsq; ad tales cogitationes descendit, & quæ essent oues eius apertissime exposuit. Et vos oues meæ, & oues gregis mei homines estis. Sed qui homines? Omnes homines? Non. Beatus enim cuius est dominus deus spes eius: Et, quā bonus deus Israël rectis corde. Beatus vir cuius dominus deus est ipseus. Super omnes deus est: tamen nescio quomodo non facile quisquam audet dicere: Deus meus, nisi qui in eum credit, & qui eum diligit, ipse dicit, deus meus: tuum fecisti tibi, cuius es. Hoc amat ipse, propter dulcedine affectus tui, & securæ, & prædilectione dic, deus meus. Securus dicit, verum dicit, quia tuus est, & non fecisti vt non sit alterius. Non enim sic dicit, deus meus, quomodo, equus meus. Equus enim tuus est, non alterius equus. Deus & tuus est, & eius qui sic dixerit, deus meus, quomodo tu dicit. Singuli dicunt, deus meus & deus meus, ille oim est, cōmuniter oib; se ad fruendum præbēs, in oib; integer, in singulis integer: non enim qui dicunt, Deus meus, singuli diuidit inter se.

I Si sermo iste quem iacto lingua & sono constante literis & syllabis, totus ad singulos peruenit, nec diuidunt illum inter se qui audiunt, si sermo ad aures corporis corporaliter sonans, in propinquo clarius, in longinquo languidius, ab omnibus tamen audientibus totus excipitur, non inter se syllabatim cum diuidentibus, sed omnibus totum accipientibus: quanto magis ille deus vbique præsens, implens omnia, non propinqua clarius, & longinqua languidius, sed per tendens à fine vsque ad finem fortiter, & disponens omnia suauiter, æqualiter possidetur ab omnib;. Lux ista fratres mei certe corporea de cœlo fulget, oritur, occidit, circumit, de loco in locū mutatur, tamen procedunt in ea & diriguntur oculi omnium, & omnium oculi pariter eam possident, non eam diuidunt, nullus in ea diues limitem fixit, nec prior præoccupando vt videret oculos pauperis aut exclusit aut angustauit. Dicit pauper, Deus meus: dicit diues, deus meus: minus ille habet, plus hic habet, sed argentum non deum: vt perueniret ad deum Zachæus diues, dedit dimidium patrimonij sui: vt perueniret Petrus, retia & nauem dimisit: vt perueniret vidua, duo minuta dedit: vt perueniret pauperior, calicem aquæ frigidæ porrexit: vt perueniret penitus pauper & ege-

nus, solum bonā voluntatem tribuit. Diuersa dede-
R runt, sed ad vnū peruenierunt: quia nō diuersa amauerunt. Sic & vos hoīes oues dei, oues gregis dei, nolite perturbari temporalibus diuersitatibus vestris: quod alij in honore, alij sine honore, alij cū pecunia, alij præter pecuniam, alij pulchri corpore, alij minus pulchri, alij ætate fessi, alij iuuenes, alij pueri, alij viri, alij feminæ, deus omnibus æqualiter adest. Ille apud eum plus habet loci, qui plus attulerit, non argenti, sed fidei dei. Et vos, inquit, oues meæ & vos greges mei homines estis, & ego deus vester, dicit dominus deus. O beatos nos tali possessione, & tali possessore. Nam & possidet nos, vt possideamus illum. Possidet nos, vt colat nos, possidemus illum vt colam; illum. Sed nos tanquam deum colimus, ille colit tanquam agrum. Ille colit nos vt fructum afferamus, nos eum colimus vt fructum demus. Totum ad nos recurrit, ille nostrum non eget. Dabo, inquit, tibi hæreditatē tuam, & possessionem tuam fines terræ. Ecce possessio eius sumus. Dominus, inquit, pars hæreditatis meæ & calicis mei. Ecce possessio nostra est, sed tamen quā distinctione: vos homines estis, ego dominus deus vester, dicit dominus deus noster. Qui viuūt & regnat deus in secula seculorum, Amen.

Finis.

DIUI AVRE

LII AVGVSTINI HIP-
PONENTIS EPISCOPI,

De symbolo vel regula fidei ad catechumenos, Liber Primus.

ACCIPITE filij regulam **Caput. I.**

fidei, quod symbolū dicitur, & cum acceperitis, in corde scribite, & quotidie dicite apud vos, antequam dormiatis, antequam procedatis, vestro symbolo vos munite. Symbolum nemo scribit vt legi possit, sed ad recēdendū, ne forte deleat obliuio quod tradidit diligentia, sit vobis codex vestra memoria. Quod audituri estis, hoc credituri, & quod credideritis, hoc etiam lingua reddaturi. Ait enim Apostolus, Corde creditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Hoc est enim symbolum quod retenturi estis & reddaturi. Ista verba quæ audistis per diuinas scripturas sparsa sunt, sed inde collecta & ad vnum redacta, ne tardorum hominum memoria laboraret, vt omnis homo possit dicere, possit tenere quod credit. Nunquid modo audistis, quia deus omnipotens est? Sed incipitis eum habere spiritū, quādo nati fueritis per Ecclesiā matrem. Inde ergo iam acceperitis, meditati estis, & meditati tenuistis vt dicatis: Credo in deum patrem omnipotentē. Deus omnipotēs est: & cum sit omnipotens, mori non potest, falli non potest, mentiri non potest, & quod ait Apostolus, negare seipsum non potest. Quā multa non potest, & omnipotens est. Et ideo omnipotēs est, quia ista non potest: nam si mori posset, nō esset omnipotēs, si mentiri, si falli, si fallere, si inique agere, non esset omnipotens: quia si hoc in eo esset, non fuisset dignus qui esset omnipotēs. Propter omnipotēs pater noster peccare non potest. Facit quicquid vult, ipsa est omnipotentia, facit quicquid bene vult, quicquid iuste vult: quicquid autem male fit, non vult. Nemo resistit omnipotenti, vt non quā vult faciat. Ipse fecit cœlū & terram, mare & omnia quæ in eis sunt, inuisibilia & visibilia. Inuisibilia, sicut sunt in cœlis sedes, dominationes,